

НЕ НА ФОНД МАЛІСЯ, А САМ ШАВЯЛІСЯ...

Сігналы "SOS" Із нашай краіны ужо не раз гучалі на увесь свет: дапамажыце, дапамажыце.... У Беларусі такіх людзей, якія любяць часта прасіць чужой дапамогі называюць звягаламі.

Дзякуй усім дапамагаўшым І дапамагаючым Беларусі. Дапамога Ішла І цэнная І нікчэмная. Першую нярэдка раскрадывалі, выкарыстоўвалі ва уласных Інтэрэсах, а нікчэмная - некІ з прасрочанымі срокам годнасці, усялякае стар'ё-трап'е-хлам'е - была проста нікчэму. Такую "дапамогу" нават І цяпер у нашых бальніцах сякуць тапарамі, крышуць лапамі І спаліваюць у агні. Дапамагаўшыя напэўна шчыра думалі, што мы тут уміраем з голаду, раздзетыя І разутыя, без медыцынскай дапамогі.

"Фонды" у нас растуць як грыбы пасля дажджу І не для сумлен-ных людзей яны сваеасаблівымі кармілкамі.

Беларусь сваімі прыроднымі багаццямі нічуць не бяднейшая за многія краіны, жывучыя без звягання аб дапамозе. А ня лепш было б самім пашавяліцца, навясці парадак ва уласнай гаспадарцы, ды І памагчы тым, хто у дапамозе запраўды мужаецца. Лічу, што Беларусі стыдна стаяць з выцягнутай перад народамі І урадамі сусветнага супольніцтва

Вот, І узноў у часопісе "Беларусь" (№ 8, 1993) паявілася "Адозва да грамадзян, народаў І урадаў сусветнага супольніцтва" грамадскіх дзеячоў, прадстаўнікоў навукі, культуры, бізнесу Рэспублікі Беларусь аб "гуманнай дапамозе" для стварэння міжнароднага гуманітарнага фонду "Адраджэнне Беларусі".

Так І хочацца спытаць аўтараў-беларусаў "Адозвы...", а гдзе Вы былі тады, калі зачыняліся нашы беларускія школы, зносіліся помнікі культуры, старынія святні, грабіліся музеі, вывозіліся нашы нацыянальныя рэліквіі, архівы, каштоўнасці, знімаўся звані І стрэхі са святні. Хто Із Вас падаў голас пратэста (можа дачка Машэрава?), хто за гэта пабнуў у КДБ, турме, канцлагеры для палітычных везняў, "поіхушках" - ніхто. Большасць Із Вас служылі верай І прадаў КПСС, каланізатарам

А чаму бы Вам не напісаць "адозву" да бальшэвіцкіх урадаў І большасці Вярхоўнага савета Рэспублікі Беларусь, каб яны ушлі у адстаўку з тым, што давялі нашу краіну да татальнага краха: пусцілі на свету паважаных аўтараў "Адозвы..." з працягнутай рукой. Гэта па Іх вольі да гэтага часу мы застаемся каломіяй, к таму жа паразіўшай сякасам, злачынасцю, карупцыяй. "Прыхватаў за тарамі". Адкуль пры такім стане гаспадаркі узяцца грашам на адраджэнне І развіццё беларускай культуры І навукі, духоўнасці!?

У зв'язанні з працягнутай рукой стала модным спасылца на Чарнобальскую катастрофу і, каб болей кранула за душу прасімага, цвёрдзіці што яна "паставіла пад сумненне само фізічнае існаванне беларускай нацыі", як пішуць аутары "Адозвы..."

Шаноўныя, хачу запэўніць Вас, як бышы галоўны патажак МАЗ БССР, што, нягледзячы на ўсё сур'езнасць праблемы, фізічнаму існаванню беларускай нацыі яна не пагражае. Нам болей пагражаюць бальшэвікі і каланізатары, манкурты ва уладзе, злачынствы і дарожныя аварыі у краіне.

Хачу зазначыць, што ня меншую шкоду ныхарам каля чарнобыльскіх краёў, чым сама радыяцыя, прычыняюць розныя дзяжкі, палітыканы, некалегентныя людзі запужываючы іх страхамі. На гэтай глебе у людзей развіваюцца неурозы, псіхічныя растройствы, гіпертанічная хвароба, язвенная хвароба страўніка, этэнакардыя, інфаркты сэрца, мозга і г.д. Сама радыяцыя, у любой дозе, іх не вызывае.

Аутары "Адозвы..." пішуць, што "духоўны крызіс закрануў не толькі беларускі этнас, але і культуру палякаў, рускіх, татар, яўрэяў, армян, украінцаў і іншых нацыянальных супольнасцяў Беларусі". Але ж гэта не зусім так. У вусіх названых этнасаў-перасяяенцаў былі і ёсць свае этнічныя дзяржавы з развітымі духоўнымі культурамі, а у беларусаў у сваім уласным доме духоўная культура па волі "вызваляцеляў" аказалася ў глыбокім занедбанні.

Што датычыць падмурка нашага нацыянальнага дома, аб якім пішуць аутары "Адозвы..." Ён запраўды надзвычай хісткі, але толькі не па віне беларусаў. Недапушчальна, каб прыбышы у чужы гасцінны дом, як кажуць, па уласнаму жаданню, дыктаваў умовы самаму гаспадару, напрыклад, каб і яго мовы былі другой дзяржаўнай мовай. Такого няма на вусім свеце.

За дапамогу вялікі дзякуй дапамагавчым, як кажуць, у даўгу не застаюцца, але перш за ўсё нам патрэбны дэмакратычны, патрыятычны нацыянальны беларускі ўрад і глыбокая і усебаковая рэформа, перш за ўсё эканомікі. На жаль, у чаканні рэстаўрацыі СССР і бальшэвіцкай улады, вельмі мала зроблена для духоўнага і эканамічнага адраджэння беларускай нацыі. Дзеці нацыі беларускай яшчэ многа гдзе прадаюць вучыцца на мове другой дзяржавы, на зойліва выконваюцца навязаны беларусам бальшэвіцка-каланізатарскі гімн. Рэспубліка Беларусь засмечана бальшэвіцка-каланізатарскай топанімікай, геральдыкай, хрысціянскія канфесіі прадушылі на мовах сумежных дзяржаў, прэса окарай носіць не нацыянальны, а антынацыянальны беларускі характар. Нават рэспубліканскія беларускія камуністычныя выданні можна пералічыць на пальцах толькі адной рукі. Эканоміка Рэспублікі Беларусь амаль здыкам залежыць ад капрызаў старшага брата. Ды і што гаварыць, калі і у Вярхоўным саўеце і ва ўрадзе не мала

людей, які ненавідзяць краіну у рангу дзяржавы, якая корміць іх
хлебам, даю працу і жыццё.

Так, што, беларусы, нам трэба не на фонды маціца, а самім наваціца.

доктар медыцынскіх навук, прафесар
Іван Мірончык

22 0082 Мінск, вул. Прытыцкага дом 38, кв. 19